

De meeste mensen komen niet verder dan de mooie, maar overbekende Calleja de las Flores, het 'bloemenstraatje' van Córdoba zoals dat in alle toeristenfolders wordt aangeprezen. Het straatje is nauwelijks 1 meter breed. Overdag, bij goed weer, is het aanschuiven om door dit straatje te gaan. Met je rug naar de ingang van de moskee, ligt het straatje schuin aan je rechterhand.

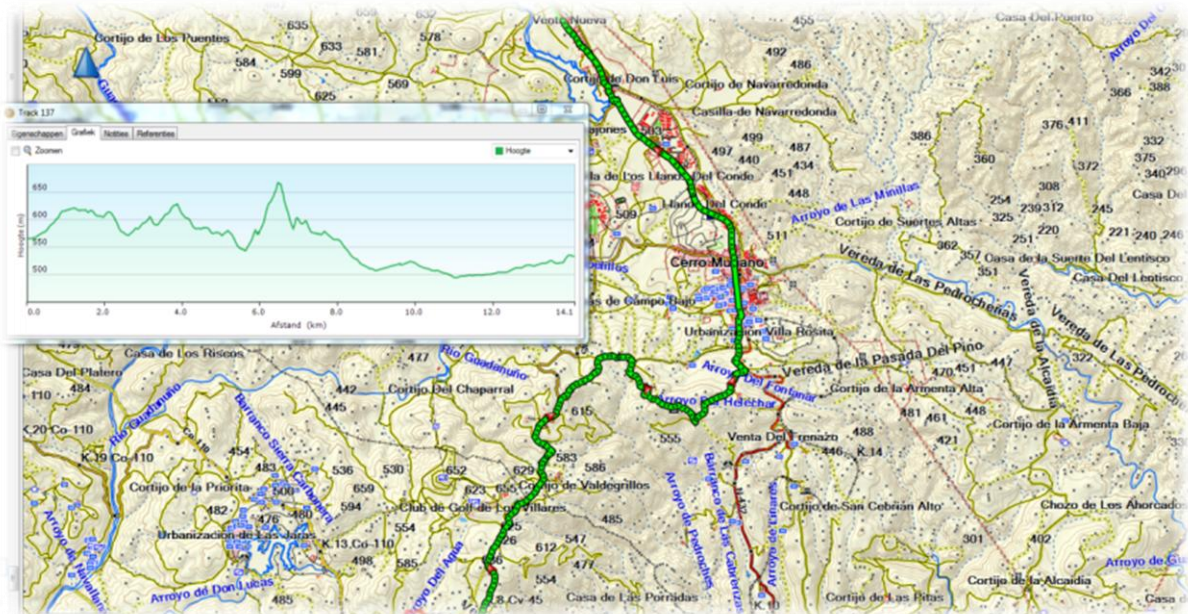

Vooral in de lente is Córdoba de place to be om van al het bloemenmoois te genieten. De stad staat trouwens in heel Spanje en daarbuiten bekend om haar spectaculaire bloemenfeesten in de maand mei: eerst de Cruces de Mayo en dan het Festival de Patios. En natuurlijk is er ook een Feria, hét flamencofeest in Andalusië! Na de Feria de Sevilla en de Feria de Jeréz is de Feria de Córdoba zeker een van de bekendste.

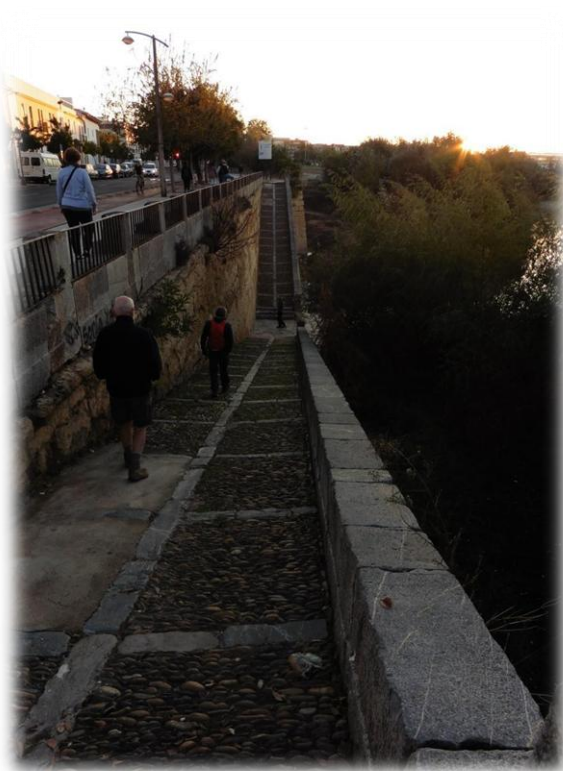

Maandag 7 november 2016

- Van : Santo Domingo 550 m
- Naar : Venta Nueva 550 m
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 4 uur

Voordat we vandaag vertrekken naar de volgende wandeling bezoeken we eerst de Mezquita of de kathedraal van Córdoba. Daar we echter nog wat te vroeg zijn kuieren we eerst nog wat langs de oever van de rivier.

In 785 begon men met de bouw van een indrukwekkende moskee (Spaans: *mezquita*), met zijn 23.000 m² de op twee na grootste ter wereld. Ongeveer 860 evenwijdig geplaatste marmeren zuilen ondersteunen de dubbele bogen, wat een uniek spel met licht en schaduw oplevert. Met de herovering van Córdoba door de christenen, in 1236, wordt de moskee tot katholieke kathedraal gewijd.

We doorkruisen het Parque Periurbano van Los Villares. Het was het eerste natuurgebied in Andalusië. Hier is ook een recreatiegebied waar veel inwoners uit de stad op afkomen.

In Spanje wordt er veel gejaagd. Meestal laat men de lege hulzen gewoon liggen daar waar de huls werd uitgeworpen. Deze jagers zijn al iets beschaver geworden en verzamelden de lege hulzen. Ze moeten ze nu wel nog komen weghalen.

Vroeger mochten boeren hun dode kadavers ter plaatse laten liggen. Dit kwam gieren en andere aaseters goed van pas. Doordat in zuidelijk Europa sinds januari 2007 landbouwers ingevolge EU-richtlijnen geen karkassen meer mogen laten liggen op hun landerijen (in verband met de gekke-koeienziekte) heeft de gier meer moeite om voedsel te vinden .

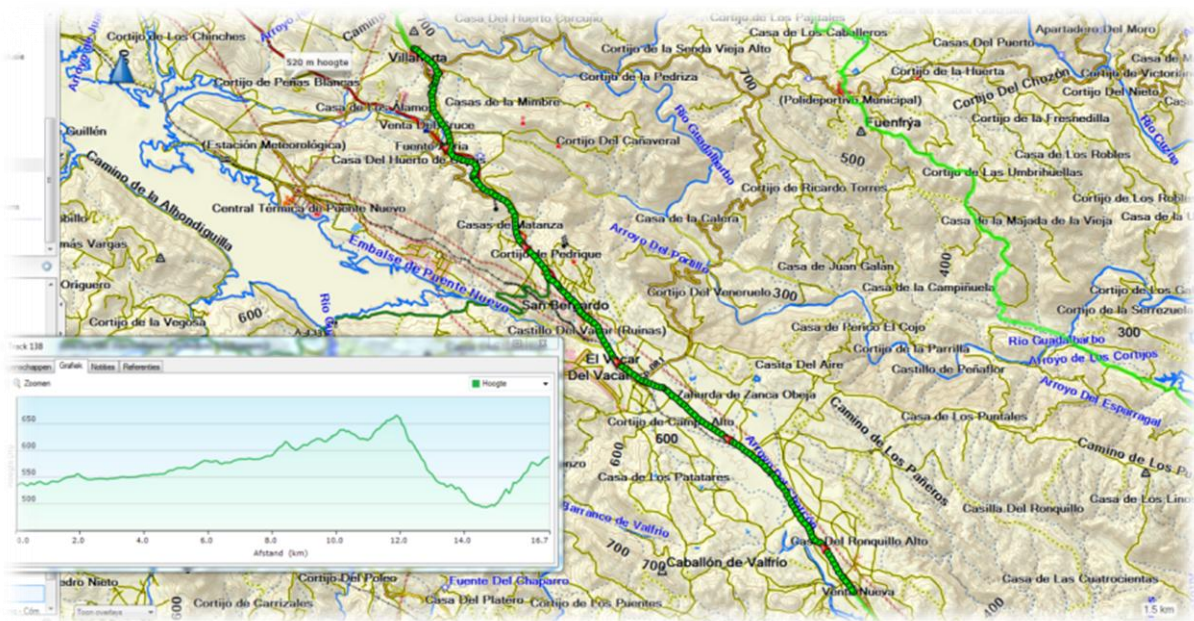

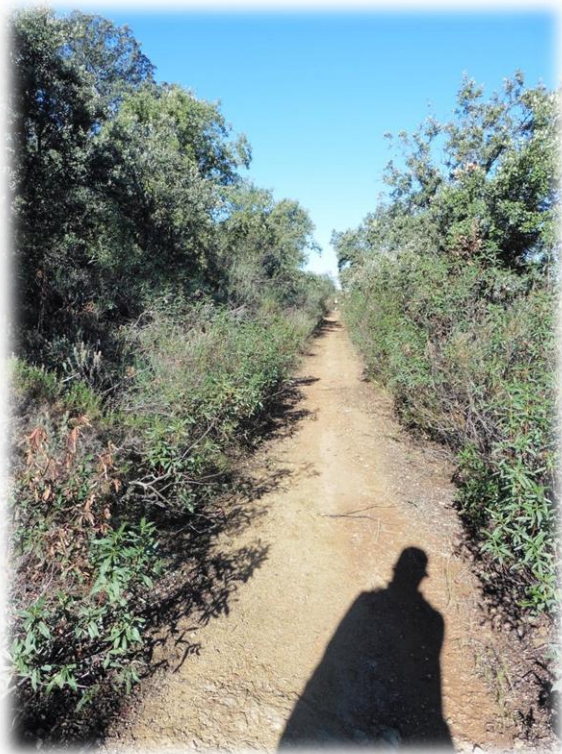

Een ander gevolg hiervan is dat de vogel verder trekt op zoek naar voedsel, waardoor de soort ook in noordelijker streken is gesignaleerd, dit is de reden dat de vogel tot in België en Nederland voorkomt als dwaalgast.

Dinsdag 8 november 2016

- Van : Venta Nueva 550 m
- Naar : Villaharta 600 m
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 4 uur

De ochtenden zijn fris, er ligt rijm op het gras. Eens de zon er doorkomt warmt het al vlug op en zolang we in beweging blijven kunnen we wandelen in hemdsmouwen.

De gele pijl en schelp verwijzen naar de Camino Mozarabe. Dit is een pelgrimsweg die vertrekt in Málaga en aansluiting vindt op de Via de la Plata in Mérida.

Woensdag 9 november 2016

- Van : Villaharta 600 m
- Naar : Obejo 750 m
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 5 uur

Veel dode olijfbomen zul je in Spanje niet aantreffen. We hebben de indruk dat de olijfboom van nature zeer sterk is. De Spaanse olijfboom zou tevens behoren tot de meest ziekteongevoelige soort.

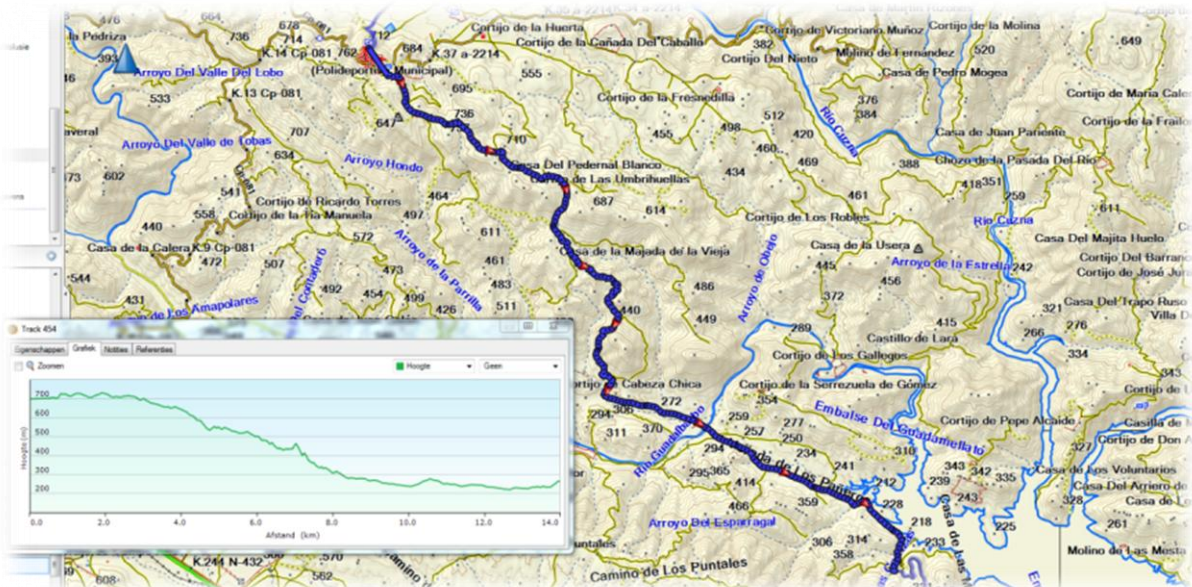
Olijven worden niet vers van de boom gegeten. Ze worden eerst een jaar lang in een zoutwaterbadje gelegd om de bittere smaak te verwijderen.

Donderdag 10 november 2016

- Van : Obejo 750 m
- Naar : Embalse (meer) Del Guadamellato 200 m
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 4 uur

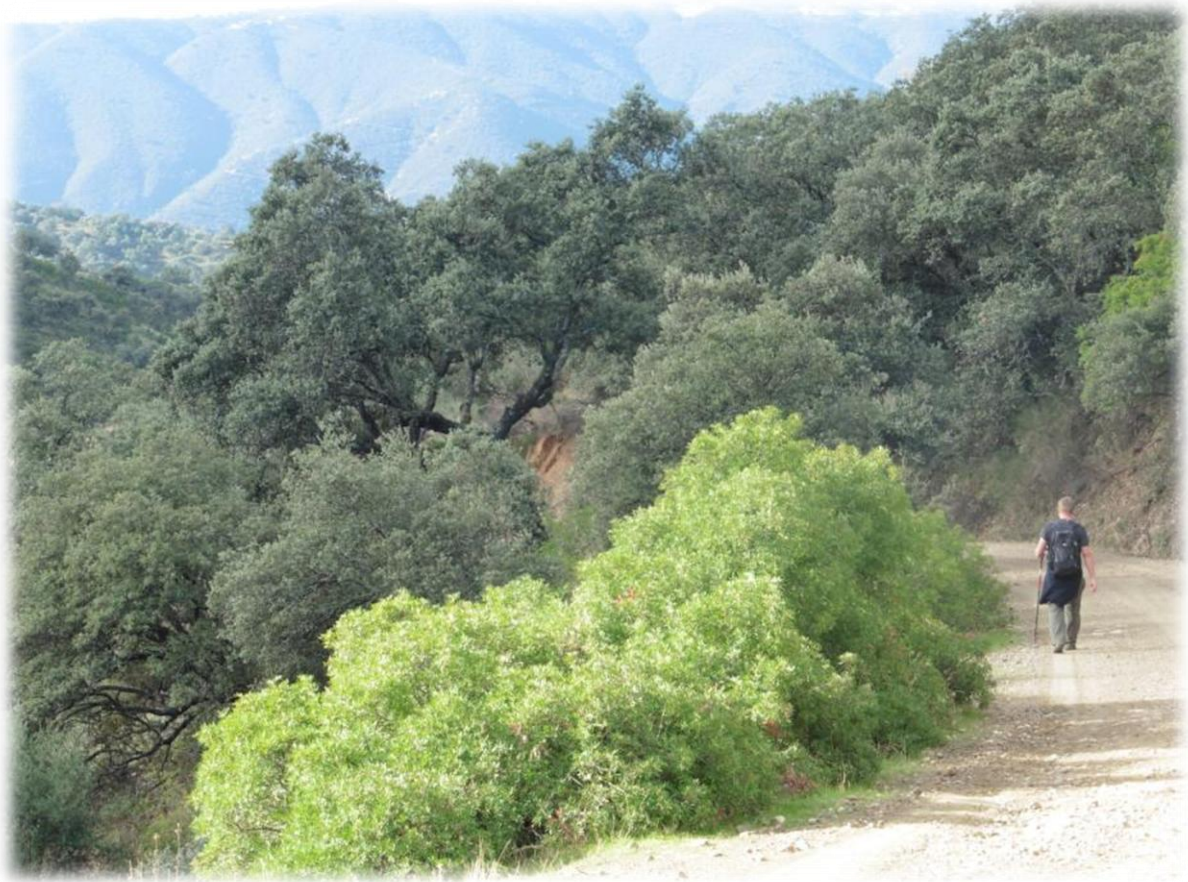

Nagenoeg in geheel Spanje is de ondergrond te rotsachtig om graven te delven. De meeste overledenen worden dan ook bijgezet in bovengrondse graven.

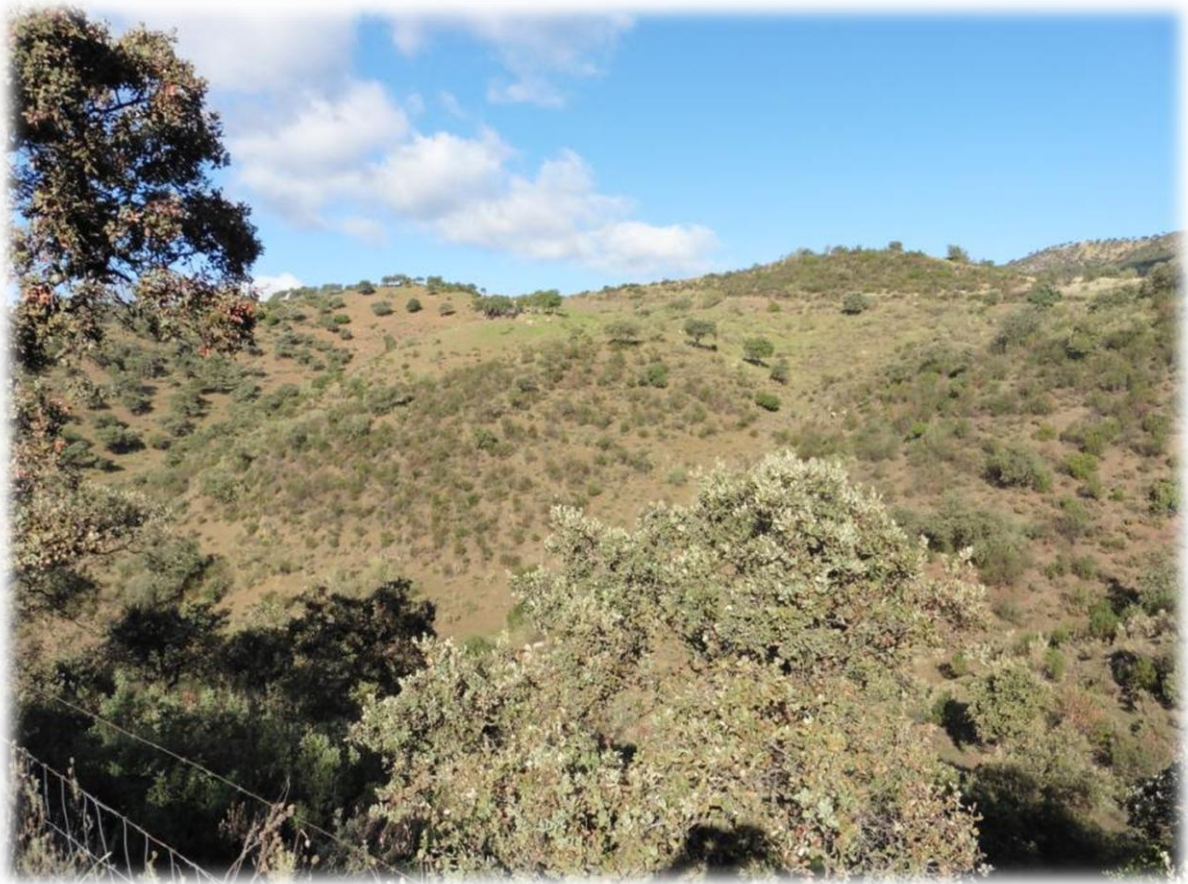

De wolken hangen beneden in de vallei. Dan is het boven warmer dan beneden. In weertermen heet dat inversie. Het levert in elk geval mooie foto's op.

Slechts zelden zien we hier in het wild levende zwarte varkens. Ze worden pata negra genoemd wat zoveel betekent als “zwarte poot”. Maar eigenlijk zijn het Iberische varkens.

De Iberische varkens komen vooral voor in steen- en kurkeikenbossen en voeden zich met grassen, kruiden en wortels. Het eten van olijven en eikels geeft hun vlees een speciale kruidige smaak. De varkens zijn helemaal niet schuw en men kan ze dan ook heel dicht benaderen.

Ook verschillende soorten arenden en zwarte ooievaars maken nesten in dit gebied. Andere, meer timide dieren zijn de otter, mangoest, herten en wilde zwijnen.

We eindigen aan de stuwdam van het meer van Retortillo. De bouw van de dam begon in 1966 en 4 jaar later leverde het elektriciteit aan 220.000 gezinnen. De Retortillo rivier is tevens de natuurlijke grens tussen Sevilla en Cordoba en de natuurlijke grens tussen de natuurparken Sierra Norte en Sierra de Hornachuelos.

Tijdens deze tocht hebben we 118 km afgelegd. Hiermee heb ik nu 384 km van de GR 48 afgelegd. In maart 2017 doe ik het volgende en laatste gedeelte van de GR 48. En dan is het uitkijken naar een volgend project.

De terugreis is niet verlopen zoals we hadden verwacht. Tijdens de landing van ons toestel in Málaga is er een albatros in de motor terecht gekomen. Gevolg; de motor diende nagekeken te worden wat een vertraging opleverde van zowat 2 uur. Van de albatros schoot, naar het schijnt, niet veel meer over.

Andere verslagen van deze jongen vind je op www.berglucht.be en vervolgens klikken op de link “gr50+” of op www.ludwighaese.be

Guido Melis : guido.melis@telenet.be

Gino Vandeweyer : gino.vandeweyer@telenet.be

Staf van Meulder : staf.vanmeulder@outlook.com

Ludwig D’Haese : benaltijdweg@gmail.com

Ivan Vandenheede : iv_op_stap@hotmail.com

Foto’s en tekst : Ludwig D’Haese